
PŘIJATÉ TEXTY

P9_TA(2022)0023

Dopad vnitrostátních daňových reforem na hospodářství EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. února 2022 o dopadu vnitrostátních daňových reforem na hospodářství EU (2021/2074(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 110–113 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), které se týkají harmonizace právních předpisů týkajících se daní z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní,
- s ohledem na články 114–118 Smlouvy o fungování EU, které se týkají daní, jež mají nepřímý vliv na vytváření jednotného trhu,
- s ohledem na výroční zprávu Komise o zdanění 2021 – přezkum daňových politik v členských státech EU,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. července 2020 o Akčním plánu pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení (COM(2020)0312),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. května 2021 nazvané „Zdanění podniků pro 21. století“ (COM(2021)0251),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 24. září 2020 nazvané „Unie kapitálových trhů pro občany a podniky – nový akční plán“ (COM(2020)0590),
- s ohledem na doporučení Komise pro jednotlivé země zveřejněná v rámci evropského semestru a její posouzení obsahu plánů pro oživení a odolnost předložených členskými státy jako součást Nástroje pro oživení a odolnost,
- s ohledem na průzkum Komise z roku 2020 nazvaný „Daňové politiky v Evropské unii“,
- s ohledem na závěry zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci ze dne 1. prosince 1997, jež se týkaly daňové politiky – usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 1. prosince 1997 o kodexu chování v oblasti zdaňování podniků – Zdanění úspor¹,

---

¹ Úř. věst. C 2, 6.1.1998, s. 1.

- s ohledem na zprávu Komise ze dne 29. září 2015 s názvem „Daňové reformy v členských státech EU v roce 2015 – Úkoly daňové politiky pro hospodářský růst a udržitelné veřejné finance,
- s ohledem na přehled preferenčních daňových režimů členských států EU, který vypracovala Skupina pro kodex chování (zdanění podniků) a který byl zkoumán od vzniku skupiny v březnu 1998,
- s ohledem na zprávu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) ze dne 21. dubna 2021 nazvanou „Reformy daňové politiky 2021 – zvláštní vydání o daňové politice během pandemie COVID-19“,
- s ohledem na dvoupilířové řešení daňových problémů plynoucích z digitalizace ekonomiky schválené v rámci inkluzivního rámce OECD/G20 pro řešení problému eroze základu daně a přesouvání zisků,
- s ohledem na zprávu OECD ze dne 19. května 2020 nazvanou „Daňová a fiskální politika v reakci na koronavirovou krizi: posílení důvěry a odolnosti“,
- s ohledem na politický dokument Mezinárodního měnového fondu ze dne 25. května 2021 nazvaný „Zdanění nadnárodních společností v Evropě“,
- s ohledem na svoji zprávu z vlastního podnětu o reformě politiky EU v oblasti škodlivých daňových praktik (včetně reformy Skupiny pro kodex chování),
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. října 2021 o reformě politiky EU v oblasti škodlivých daňových praktik (včetně reformy Skupiny pro kodex chování)¹,
- s ohledem na usnesení ze dne 16. září 2021 o uplatňování požadavků EU na výměnu daňových informací: pokrok, získané zkušenosti a zbývající překážky²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2019 o rovnosti žen a mužů a daňových politikách v EU³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. října 2021 na téma „Pandora Papers: důsledky pro úsilí v boji proti praní peněz, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům“⁴,
- s ohledem na zprávu Evropské daňové observatoře nazvanou „New forms of tax competition in the European Union: An empirical investigation“ (Nové formy daňové soutěže v Evropské unii: empirický průzkum), která byla zveřejněna v listopadu 2021,
- s ohledem na Směrnici Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS⁵ (směrnice o správní spolupráci),

---

¹ Přijaté texty, P9_TA(2021)0416.

² Přijaté texty, P9_TA(2021)0392.

³ Úř. věst. C 411, 27.11.2020, s. 38.

⁴ Přijaté texty, P9_TA(2021)0438.

⁵ Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1.

- s ohledem na článek 54 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A9-0348/2021),
- A. vzhledem k tomu, že otázka škodlivých daňových praktik byla projednávána a příslušné reformy byly navrženy v usnesení Parlamentu ze dne 7. října 2021 o reformě politiky EU v oblasti škodlivých daňových praktik (včetně reformy Skupiny pro kodex chování); vzhledem k tomu, že krátkodobé dopady pandemie COVID-19 a dlouhodobá strukturální transformace v důsledku demografických trendů, digitalizace a přechodu k uhlíkově neutrálnímu hospodářskému modelu ovlivnily rozhodování členských států ohledně návrhu budoucích daňových politik;
- B. vzhledem k tomu, že ačkoli daňová politika zůstává z velké části v pravomoci členských států, jednotný trh vyžaduje harmonizaci a koordinaci při stanovování daňové politiky, aby se prohloubila integrace jednotného trhu a zabránilo se erozi daňového základu; vzhledem k tomu, že vnitrostátní opatření ovlivňují výběr daní v ostatních členských státech a mohou mít rušivý vliv na spravedlivou hospodářskou soutěž i investice;
- C. vzhledem k tomu, že roztržitost daňové politiky vytváří v rámci jednotného trhu různé překážky pro občany a podniky, zejména malé a střední podniky, včetně právní nejistoty, byrokracie, rizika dvojího zdanění a potíží se žádostmi o vrácení daně; vzhledem k tomu, že tyto překážky odrazují od přeshraniční obchodní činnosti a mohou narušit jednotný trh; vzhledem k tomu, že roztržitost politiky vytváří rovněž rizika pro daňové orgány, jako jsou dvojí nezdanění a arbitráž (např. daňové plánování a agresivní praktiky vyhýbání se daňovým povinnostem); vzhledem k tomu, že členské státy stále ztrácejí daňové příjmy kvůli škodlivým daňovým praktikám v důsledku mezer mezi daňovými předpisy členských států nebo mezi členskými státy a třetími zeměmi a že příjmy ušlé následkem toho, že se právnické osoby vyhýbají daňovým povinnostem, se podle odhadů pohybují každoročně v rozmezí od 36–37 miliard EUR po 160–190 miliard EUR; vzhledem k tomu, že roztržitost politiky zvyšuje náklady daňových orgánů na vymáhání;
- D. vzhledem k tomu, že v rámci sociálně tržního hospodářství EU by odpovídající úrovně daní a jednoduché a jasné daňové právní předpisy měly usilovat o to, aby byly co nejméně zkreslující; vzhledem k tomu, že zdravé daňové politiky by měly podporovat plnění politických cílů uvedených v článku 3 Smlouvy o Evropské unii, které vedou ke spravedlivější a udržitelnější společnosti a ke zlepšení konkurenceschopnosti EU a jejích členských států; vzhledem k tomu, že hospodářské oživení a výzvy spojené s klimatickou krizí, ekologickou transformací a digitalizací ekonomiky vyžadují hluboké změny a přehodnocení stávajících daňových politik; vzhledem k tomu, že fiskální opatření by neměla bránit soukromým iniciativám, které vytvářejí hospodářský růst, oživují ekonomiky zemí a podporují vytváření pracovních míst v EU;
- E. vzhledem k tomu, že efektivní daňové systémy jsou transparentní, snadno se dodržují a generují stálé daňové příjmy; vzhledem k tomu, že prorůstově orientované daňové reformy přesouvají daňové zatížení na daně ze spotřeby a majetku a jejich cílem je rozšířit daňový základ;
- F. vzhledem k tomu, že důvody pro reformy daňové politiky jednotlivých států se liší případ od případu a odrážejí strukturální charakteristiky ekonomik členských států a

mohou zahrnovat motivy, jako je zvýšení spolehlivosti a jistoty zdanění, umožnění hospodářského růstu, zvýšení příjmů, zlepšení distribuce, nastavení pobídek pro chování a udržení kroku se strukturálními změnami v ekonomice;

- G. vzhledem k tomu, že celková úroveň zdanění (chápáno jako daně a povinné sociální příspěvky) se mezi členskými státy značně liší, což dokazuje skutečnost, že poměr daní k HDP se v roce 2019 pohyboval mezi 22,1 % (Irsko) a 46,1 % (Dánsko); vzhledem k tomu, že obecně je daňová zátěž v EU (40,1 %) vyšší než v některých jiných vyspělých ekonomikách (průměr OECD v roce 2018 činil 34,3 %); vzhledem k tomu, že vážený průměr zákonné sazby daně z příjmů právnických osob v zemích OECD klesl ze 46,52 % v roce 1980 na 25,85 % v roce 2020, což představuje snížení o 44 % za posledních 40 let;
- H. vzhledem k tomu, že skladba daňového mixu v EU zůstala v období 2004–2019 v podstatě stabilní, zatímco celková úroveň daňových příjmů se mírně zvýšila; vzhledem k tomu, že složení daňového mixu (relativní podíl daní z práce, spotřeby, kapitálu, životního prostředí a ostatních daní) se v EU značně liší, přičemž některé členské státy mají daňový mix příznivější pro růst než jiné;
- I. vzhledem k tomu, že podle MMF se zdá, že silná daňová soutěž v Evropě je hlavní hnací silou prudkého poklesu sazeb daně z příjmu právnických osob, který snížil průměrnou evropskou sazbu daně z příjmu právnických osob pod průměrnou sazbu v zemích OECD;
- J. vzhledem k tomu, že během pandemie řada zemí využila daňových reforem k tomu, aby podpořila hospodářství, přičemž pouze část z těchto opatření byla dočasná; vzhledem k tomu, že tyto daňové reformy zahrnovaly opatření pro poskytnutí okamžité úlevy podnikům a domácnostem, jako jsou odklady plateb, posílené převody daňových ztrát a zrychlené vrácení daně, a stimulační opatření zaměřená na oživení;
- K. vzhledem k tomu, že inkluzivní rámec OECD/G20 pro řešení eroze základu daně a přesouvání zisku se shodl na dvoupilířové reformě mezinárodního daňového systému s cílem řešit výzvy vyplývající z digitalizace hospodářství, včetně minimální efektivní sazby daně z příjmu právnických osob ve výši 15 %;

Obecné poznámky

1. připomíná, že členské státy mohou samy rozhodovat o vlastní hospodářské politice, zejména pak o své daňové politice v mezích smluv EU a v rozsahu, v jakém je právo EU prováděno a řádně vymáháno, ačkoli by to mohlo vést k politické roztržiténosti a nerovným podmínkám v EU; připomíná, že to umožňuje spravedlivou hospodářskou soutěž a omezuje narušení jednotného trhu EU;
2. konstatuje, že jednotný trh s volným pohybem výrobních faktorů a úzké hospodářské vztahy se sousedními zeměmi mimo EU vytvářejí velké obchodní, investiční a finanční toky mezi členskými státy; konstatuje, že tato hluboká vzájemná závislost zvýšila citlivost daňových základů a sazeb jednotlivých zemí vůči daňovým základům a sazbám ostatních zemí, což zvyšuje zejména přelévání účinků daně z příjmů právnických osob;

Dopad na malé a střední podniky

3. konstatuje, že odhadované náklady velkých nadnárodních společností na dodržování

daňových předpisů představují přibližně 2 % zaplacených daní, zatímco u malých a středních podniků tento odhad představuje přibližně 30 % zaplacených daní; připomíná, že evropské podniky, zejména malé a střední podniky, jsou hlavními tahouny hospodářského růstu a tvorby pracovních míst; připomíná, že některé členské státy vytvořily systémy zdaňující zisky dosažené v mezinárodním kontextu na základě nižší sazby, než je vnitrostátní nominální sazba, čímž znevýhodňují malé a střední podniky v hospodářské soutěži¹; dále konstatuje, že empirické důkazy naznačují, že zisky nadnárodních společností jsou obvykle zdaněny méně než zisky domácích podobných podniků, což odráží přesun zisků z přidružených společností s vysokým zdaněním na nízkodaňové společnosti;

4. vzhledem k tomu, že rozdíly mezi vnitrostátními daňovými režimy mohou představovat překážky pro malé a střední podniky, které usilují o přeshraniční činnost; zdůrazňuje, že v porovnání s nadnárodními společnostmi mají malé a střední podniky k dispozici méně prostředků na dodržování daňových předpisů a daňovou optimalizaci; poukazuje na to, že podíl výdajů na dodržování daňových předpisů je pro malé a střední podniky vyšší než pro nadnárodní společnosti;
5. konstatuje, že harmonizace základu daně, jako je společný základ daně z příjmů právnických osob nebo „Podnikání v Evropě: rámec pro zdanění příjmů“ (BEFIT), by mohla snížit výdaje na dodržování daňových předpisů malých a středních podniků, které působí ve více než jednom členském státě; vítá proto sdělení Komise o zdanění podniků pro 21. století, v němž se uvádí, že „neexistence společného systému daně z příjmů právnických osob na jednotném trhu brzdí konkurenceschopnost“ a [...] v porovnání s trhy ve třetích zemích vytváří konkurenční nevýhodu“; znovu opakuje, že zdanění zisků v místě, kde se uskutečňuje hospodářská činnost, umožní vládám nabídnout jejich malým a středním podnikům rovné podmínky; zdůrazňuje, že je třeba zdanit společnosti na základě spravedlivého a účinného vzorce pro rozdělení práv zdanění mezi jednotlivými zeměmi, jež zohlední faktory, jako je pracovní síla a existence hmotného majetku; poukazuje na to, že zveřejnění návrhu Komise o BEFIT se očekává až v roce 2023; vyzývá Komisi, aby urychlila proces přijímání, a vyzývá členské státy, aby se urychleně dohodly na ambiciózním návrhu jednotného souboru pravidel EU v oblasti daně z příjmů právnických osob;
6. konstatuje, že Parlament přispěje na základě dialogu s odborníky, vnitrostátními parlamenty a občany k vypracování hlavních zásad před návrhem rámce BEFIT, který předloží Evropská komise v roce 2023;
7. konstatuje, že řada členských států, jakož i EU zavedla zvláštní režimy vstřícné pro malé a střední podniky, jako jsou zvláštní pravidla pro DPH, které mají za cíl vyvážit vyšší efektivní daňovou sazbu a vyšší náklady na dodržování daňových předpisů pro tyto podniky; zdůrazňuje, že takové specifické zacházení by v případě rozšířeného používání, ačkoli je z obecného hlediska pozitivní, mohlo vést dalšímu narušování trhu, k dalším možnostem agresivního daňového plánování a mohlo by dále zvyšovat celkovou složitost systému; vyzývá členské státy, aby navrhly daňové úlevy

---

¹ Tiskové sdělení Komise ze dne 16. září 2019 nazvané „State aid: Commission opens in-depth investigation into individual “excess profit” tax rulings granted by Belgium to 39 multinational companies“ („Státní podpora: Komise zahájila hloubkové šetření jednotlivých daňových rozhodnutí vydaných Belgií 39 nadnárodním společnostem a týkajících se nadměrného zisku“).

pro malé a střední podniky tak, aby byly v souladu s celkovým daňovým režimem a nepodněcovaly malé a střední podniky k tomu, aby zůstávaly malé;

8. bere na vědomí, že malé a střední podniky jsou často méně schopné absorbovat nebo financovat ztráty než větší společnosti, protože mají omezenější peněžní toky; vítá v této souvislosti doporučení Komise ze dne 18. května 2021 o daňovém zacházení se ztrátami během krize COVID-19¹ a vyzývá členské státy, aby tato doporučení zohlednily;

Harmonizace a koordinace daňové politiky

9. zdůrazňuje, že rozdílnost vnitrostátních daňových politik může mít rušivý vliv na jednotný trh EU a být škodlivá pro hospodářství Unie; vítá, že EU vyvinula koordinační mechanismy, jako jsou postupy vzájemného hodnocení v rámci Skupiny pro kodex chování (CoC) a doporučení pro jednotlivé země v kontextu evropského semestru; domnívá se, že oba tyto mechanismy je třeba dále zdokonalit; zdůrazňuje, že členské státy Skupiny pro kodex chování by měly přezkoumat, změnit nebo zrušit svá stávající daňová opatření, která představují škodlivou daňovou konkurenci, a v budoucnu se zdržet zavádění nových opatření; připomíná v této souvislosti postoj Evropského parlamentu z října 2021, který vyzývá k reformě kritérií, oblastí působnosti a řízení kodexu chování s cílem zajistit spravedlivé zdanění v EU;
10. poukazuje na to, že Komise v rámci doporučení pro jednotlivé země na rok 2020 doporučila šesti členským státům, aby omezily agresivní daňové plánování; uznává pozitivní dopad doporučení pro jednotlivé země na podporu potřebných daňových reforem v těch členských státech, které obdržely doporučení týkající se agresivního daňového plánování, a vyjadřuje politování nad tím, že některé členské státy se ještě musí doporučeními pro jednotlivé země týkajícími se agresivního daňového plánování zabývat;
11. připomíná, že Nástroj pro oživení a odolnost a doporučení pro jednotlivé země, včetně těch, jež se týkají zdanění, jsou úzce propojeny, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost²;
12. poukazuje na to, že od roku 2011 stanoví směrnice o správní spolupráci pravidla pro spolupráci mezi daňovými orgány členských států s cílem zajistit řádné fungování jednotného trhu; vítá skutečnost, že od roku 2011 se působnost směrnice o správní spolupráci neustále rozšiřuje na nové oblasti s cílem omezit daňové podvody a vyhýbání se daňovým povinnostem a že v posledních desetiletích bylo dosaženo značného pokroku; připomíná zprávu Evropského parlamentu o provádění přijatou v září 2021, v níž jsou uvedeny nedostatky v účinném provádění směrnice o správní spolupráci členskými státy a zdůrazněna potřeba posílit výměnu informací mezi vnitrostátními daňovými orgány;
13. konstatuje, že současný rozhodovací proces v Radě má své limity, pokud jde o reakci na legislativní potřeby podpořit koordinaci mezi členskými státy a bojovat proti škodlivým daňovým praktikám; vyzývá k prozkoumání všech možností, které nabízí

---

¹ Úř. věst. L 179, 20.5.2021, s. 10.

² Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17.

Smlouva o fungování EU; připomíná, že postup stanovený v článku 116 Smlouvy o fungování EU lze použít v případě, kdy škodlivé daňové praktiky narušují hospodářskou soutěž na jednotném trhu;

14. zdůrazňuje, že koordinace daňové politiky by ideálně měla probíhat na mezinárodní úrovni prostřednictvím G20/OECD za účelem maximalizace dopadu; zdůrazňuje však, že rozvojové země by měly být plně zapojeny do procesu jednání; konstatuje, že z historického hlediska je u daňových návrhů EU založených na mezinárodních dohodách větší pravděpodobnost, že je Rada přijme;
15. uznává však, že mezinárodní jednání v daňové oblasti se často potýkají s obtížemi při dosahování konsensu, a proto se nedostatky mezinárodního daňového systému řeší pomalu; v těchto případech doporučuje, aby EU šla příkladem, aniž by tím byla dotčena probíhající mezinárodní jednání;
16. vítá historickou dohodu dosaženou v rámci inkluzivního rámce OECD/G20 o reformě mezinárodního daňového systému založeného na dvou pilířích, jejímž cílem je zajistit spravedlivější rozdělení zisků a práv zdanění mezi zeměmi s ohledem na největší a nejziskovější nadnárodní společnosti a jež navrhuje, aby nadnárodní podniky podléhaly 15% efektivní daňové sazbě; naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby vzájemně spolupracovaly a zajistily provedení inkluzivní rámcové dohody OECD/G20 o dvou pilířích do práva EU, jak oznámila předsedkyně Komise ve svém dopise o stavu Unie za rok 2021; vyzývá Radu, aby tyto návrhy urychleně přijala, aby byly účinné od roku 2023; vyzývá členské státy, aby zvážily prosazování podobných mezinárodních dohod pro jiné typy vhodných daní;

Doporučení a oblasti reformy

17. poukazuje na to, že je zapotřebí další harmonizace v oblastech, které jsou velmi důležité pro fungování jednotného trhu, jako je zdanění a unie kapitálových trhů, a to prostřednictvím lepší koordinace mezi členskými státy nebo za pomoci opatření EU;
18. zdůrazňuje, že členské státy stále používají různá kritéria pro určení statusu daňové rezidence, což vytváří riziko dvojího zdanění nebo dvojího nezdanění; v této souvislosti připomíná iniciativy uvedené v akčním plánu Komise z července 2020, jehož cílem je předložit do roku 2022 nebo 2023 legislativní návrh, který by vyjasnil, kde mají být daňoví poplatníci působící přeshraničně v EU považováni za rezidenty pro daňové účely; očekává tento návrh, jehož cílem by mělo být zajištění důslednějšího určování daňové rezidence v rámci jednotného trhu;
19. konstatuje, že digitalizace a výrazné spoléhání se na nehmotná aktiva, které jsou výzvou pro stávající daňový systém, vyžaduje vysoký stupeň koordinace a harmonizace politických opatření pro vytváření rovných podmínek a zajištění toho, aby digitální podniky spravedlivě přispívaly společnosti, v níž podnikají; konstatuje, že některé členské státy vyvíjejí úsilí o zavedení vnitrostátních digitálních daní navzdory tomu, že na úrovni EU a OECD stále probíhají jednání; konstatuje, že to mělo na mezinárodní diskusi pozitivní dopad; zdůrazňuje, že tato vnitrostátní opatření by měla být postupně zrušena, jakmile bude zavedeno účinné mezinárodní řešení;
20. připomíná, že EU souhlasila se zavedením nového vlastního zdroje založeného na digitálním poplatku jako způsobu financování nástroje Next Generation EU

pro oživení, a vyzývá Komisi, aby předložila alternativní návrhy, které budou v souladu s mezinárodními závazky;

21. vyjadřuje politování nad tím, že rozdíly v postupech pro srážkovou daň a její úhradu zůstávají významnou překážkou další integrace unie kapitálových trhů; vítá oznámení Komise, že navrhne legislativní iniciativu na zavedení společného, standardizovaného systému pro celou EU pro úlevy na dani vybírané srážkou u zdroje;
22. odsuzuje zvýhodnění dluhu ve zdanění právnických osob, které umožňuje značné daňové odpočty z úrokových plateb, zatímco náklady na financování vlastním kapitálem podobným způsobem odečíst nelze; zdůrazňuje strukturální nevýhody, kterým čelí společnosti závislé na financování vlastním kapitálem, zejména pokud jde o mladé a malé podniky s omezeným přístupem k úvěrům; konstatuje, že zvýhodnění dluhu ve zdanění právnických osob může být pobídkou pro společnosti, aby se nadměrně zadlužovaly;
23. konstatuje, že zvýhodnění dluhu ve zdanění právnických osob se mezi členskými státy značně liší; bere na vědomí skutečnost, že některé členské státy zavedly za účelem řešení tohoto problému příspěvky na získávání podílů v podnicích; připomíná, že se ukázalo, že část těchto příspěvků na vlastní kapitál podniků je zneužívána jako daňové mezery, které umožňují nadnárodním společnostem uměle odečítat vnitrostátní úroky; zdůrazňuje, že by bylo vhodné přijmout společný evropský přístup, aby se zabránilo narušování jednotného trhu;
24. připomíná, že toto zkreslení lze řešit buď povolením nového odpočtu nákladů spojených s financováním vlastním kapitálem, nebo omezením možnosti odpočtu úroků; Připomíná, že Parlament navrhl omezení odpočtu nadměrných výpůjčních nákladů až na 20 % zisku daňového poplatníka před úroky, zdaněním a odpisy, zatímco Rada přijala vyšší hranici, a to až 30 %¹; připomíná, že podle OECD může být poměr 30 % příliš vysoký na to, aby účinně zabránil erozi základu daně a přesouvání zisku²;
25. s potěšením očekává návrh Komise na vytvoření úlevy ke snížení zvýhodnění dluhu oproti kapitálu; naléhavě vyzývá Komisi, aby přistoupila k pečlivému posouzení dopadů a začlenila účinná ustanovení proti vyhýbání se daňovým povinnostem, aby se zabránilo tomu, že by se úleva na vlastní kapitál používala jako nový nástroj k erozi základu daně;
26. konstatuje, že efektivní mezní sazba daně (EMTR) může být rozhodujícím faktorem pro společnosti přijímající investiční rozhodnutí, stejně jako kvalita infrastruktury, dostupnost vzdělané a zdravé pracovní síly a národní stabilita³; konstatuje, že se efektivní mezní sazba daně mezi členskými státy značně liší; vyzývá Komisi, aby prozkoumala, zda některé členské státy nenarušují hospodářskou soutěž tím, že uměle snižují efektivní mezní sazbu daně, např. prostřednictvím zrychlených plánů odpisů nebo úpravy daňové odpočitatelnosti některých položek, a výsledky sdělila Parlamentu;
27. upozorňuje, že daňová rozhodnutí mohou pro společnosti vytvořit právní jasnost, ale

¹ Postoj Evropského parlamentu ze dne 8. června 2016 k návrhu směrnice Rady, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které přímo ovlivňují fungování vnitřního trhu (Uř. věst. C 86, 6.3.2018, s. 176).

² OECD, *Návrh veřejné diskuse k BEPS Krok 4: Odpočty úroků a jiné finanční platby*, 2014.

³ Světové ekonomické fórum, *Zpráva o globální konkurenceschopnosti 2019*.

mohou být také zneužívána poskytováním preferenčního daňového zacházení; poukazuje však na to, že pro nastolení právní jistoty je vhodnější jednoduchý daňový systém;

28. vítá, že Komise je ochotna uplatnit svou ústavní úlohu v boji proti narušování hospodářské soutěže s využitím práva hospodářské soutěže; lituje, že několik nedávných rozhodnutí Komise ve významných případech hospodářské soutěže v oblasti daní bylo zrušeno vnitrostátními soudy a Soudním dvorem Evropské unie;
29. zdůrazňuje, že daňové pobídky uplatňované fiskálně odpovědným způsobem pro soukromý výzkum a vývoj (např. prostřednictvím daňových dobropisů, vyšších příspěvků nebo upravených plánů odpisů) mohou napomoci zvýšit celkové výdaje hospodářství na výzkum a vývoj, které s sebou často nesou pozitivní externality; je však znepokojen tím, že některé druhy daňových pobídek, jako jsou daňové režimy pro příjmy z patentů nebo z duševního vlastnictví, výdaje na výzkum a vývoj příliš nenavysílají a ve skutečnosti mohou narušovat jednotný trh a podněcovat přesouvání zisku a agresivní daňové plánování; poznamenává, že daňové pobídky by měly být zaměřeny na přilákání investic do reálné ekonomiky, a proto by měly být založeny na výdajích, nikoli na zisku, aby se tak lépe zaměřovaly na vstup inovací; vyzývá Komisi, aby navrhla pokyny pro daňové pobídky, které nenarušují jednotný trh, zejména tím, že upřednostní pobídky založené na nákladech, časově omezené, pravidelně vyhodnocované a zrušené v případě, že nemají pozitivní dopad, mají omezenou zeměpisnou působnost a poskytují spíše částečné než úplné osvobození od daně;
30. zdůrazňuje, že může být zapotřebí další harmonizace daňových pobídek pro výzkum a vývoj; konstatuje, že tato harmonizace byla součástí původního návrhu Komise na společný základ daně z příjmů právnických osob; vyjadřuje politování nad tím, že toto téma nebylo zohledněno v nedávném sdělení o zdanění podniků pro 21. století;
31. konstatuje, že významná část rozpočtové kapacity je poskytována prostřednictvím daňových pobídek ve formě osvobození, odpočtů, úvěrů, odkladů a snížených daňových sazeb; vyzývá Komisi, aby předložila posouzení všech neúčinných daňových pobídek a dotací, zejména těch, které poškozují životní prostředí a vedou k negativním hospodářským deformacím; vyzývá Komisi, aby vytvořila rámec pro prověřování daňových pobídek v EU a uložila členským státům povinnost zveřejňovat fiskální náklady na daňové pobídky; vyzývá členské státy, aby u každého daňového ustanovení prováděly každoroční, podrobné a veřejné analýzy nákladů a přínosů; domnívá se, že jistota v oblasti daní by byla posílena, kdyby členské státy měly jednotné chápání toho, jaké daňové pobídky nenarušují hospodářskou soutěž; vyzývá Komisi, aby vydala pokyny pro daňové pobídky, které nenarušují jednotný trh;
32. vyzývá členské státy, aby se dohodly na důrazné, srozumitelné a ambiciózní reformě nepřímých daní, zejména DPH; zdůrazňuje, že snížení složitosti a byrokracie a řádné řešení daňových podvodů a úniků v oblasti DPH má zásadní význam pro zachování integrity jednotného trhu;
33. vyzývá členské státy, aby pokračovaly v reformě daňových orgánů, urychlily digitalizaci a začaly uplatňovat strategické přístupy na podporu malých a středních podniků při dodržování daňových předpisů a aby identifikovaly příležitosti ke snížení daňové zátěže; vyzývá členské státy, aby provedly důkladné a důrazné reformy

složitých daňových systémů s cílem snížit byrokracii, administrativní zátěž a náklady na dodržování předpisů; připomíná, že evropská spolupráce v této oblasti a výměna osvědčených postupů mezi daňovými orgány má vysokou přidanou hodnotu;

34. vyzývá členské státy, aby lépe využívaly program EU Fiscalis s cílem zlepšit spolupráci mezi daňovými orgány v jejich reformním úsilí; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby zavedla výměnný program Erasmus pro daňové úředníky s cílem podpořit přijímání osvědčených postupů;
35. žádá Komisi, aby sledovala a monitorovala nové vnitrostátní daňové reformy nebo opatření zavedené v důsledku pandemie COVID-19 s cílem chránit ekonomiku, zejména ta opatření, která nebyla dočasná; vyzývá členské státy, aby provedly reformy daňových systémů a využily příležitostí, které nabízejí evropské nástroje zaměřené na podporu hospodářského oživení; zdůrazňuje, že tyto reformy musí zohledňovat evropský fiskální rámec; připomíná, že tyto reformy by měly být prováděny při plném respektování vnitrostátních pravomocí v daňové oblasti, ale zdůrazňuje, že důkladná koordinace mezi členskými státy přinese významnou přidanou hodnotu;
36. podporuje vysoké standardy dodržování práv daňových poplatníků, zejména v oblasti ochrany soukromí a údajů, zvláště fyzických osob, v jakémkoli politickém a legislativním procesu týkajícím se daní;
37. konstatuje, že většina zadávacích řízení v členských státech používá jako jediné kritérium pro zadání veřejné zakázky nejnižší cenu; připomíná Komisi výzvu Rady, aby zvážila, jak řešit deformační účinky způsobené účastí uchazečů o zakázku, kteří vyvíjejí činnost v jurisdikcích zařazených na unijní seznam jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti; vyzývá Komisi, aby přehodnotila svou strategii pro zadávání veřejných zakázek v tomto ohledu;

Srovnávací přehled zdanění v EU

38. bere na vědomí probíhající práci Komise na srovnávacím přehledu zdanění v EU; doporučuje použít ekonomické ukazatele, které umožní identifikovat narušení jednotného trhu, jako je úroveň přímých zahraničních investic, licenčních poplatků a úroků; zdůrazňuje, že tento srovnávací přehled musí přispět k boji proti škodlivé daňové soutěži; vyzývá Komisi, aby náležitě zohlednila značné ztráty veřejných příjmů způsobené vnitrostátními daňovými politikami, které usnadňují vyhýbání se daňovým povinnostem; chápe, že tento srovnávací přehled zdanění musí být vytvořen jako nástroj, který členským státům pomůže při provádění řádných a důkladných reforem v daňové oblasti; varuje před používáním tohoto srovnávací přehledu k napadání konkrétních členských států, ale věří, že může posílit diskusi o potřebných reformách; vybízí k úzké spolupráci se současnými evropskými platformami při vytváření tohoto přehledu; chápe, že tento nový nástroj by mohl být užitečný pro proces evropského semestru, konkrétně pro doporučení pro jednotlivé země;

o

o o

39. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.